

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÐ

Från Riksdagsförvaltningen
2024-10-31
Besvaras senast
2024-11-06 kl. 12.00

Till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2024/25:364 Sveriges arbete för internationell jämställdhet i konfliktsituationer

Rapporten *Breaking the Gridlock: Reimagining Cooperation in a Polarized World* från FN:s utvecklingsprogram (UNDP) belyser vikten av att inkludera kvinnor i fredsprocesser och beslutsfattande inom konfliktlösning. Rapporten framhåller att konflikter som präglas av djupa samhällseliga klyftor och ojämlikhet tenderar att bli mer långvariga och svårhanterliga. Kvinnors deltagande och inflytande i konfliktlösning har visat sig vara avgörande för hållbara fredsavtal och långsiktiga stabilitetslösningar. Vidare pekar rapporten på att kvinnor och flickor är särskilt utsatta i konflikter och drabbas oproportionerligt av könsrelaterat våld, människohandel och tvångsäktenskap.

FN:s säkerhetsrådsresolutioner 1325 och 1820 utgör centrala verktyg för att främja kvinnors rättigheter och deltagande i fredsprocesser samt för att bekämpa sexuellt våld i konflikter. Resolution 1325 erkänner vikten av kvinnors delaktighet i alla led av fredsprocesser, medan resolution 1820 explicit slår fast att sexuellt våld kan utgöra ett krigsbrott. Sverige har under lång tid varit en pådrivande kraft i arbetet för att implementera dessa resolutioner internationellt, vilket tydligt framgick under den socialdemokratiskt ledde regeringen när Sverige hade en plats i FN:s säkerhetsråd. Under denna tid integrerades jämställdhetsfrågorna konsekvent i alla relevanta sammanhang, vilket gav Sverige en stark internationell röst för att främja kvinnors rättigheter och säkerhet i konfliktsituationer.

Socialdemokraterna har alltid betonat vikten av jämställdhet som en grundläggande del av Sveriges utrikespolitik. Under vår tid i regeringen drev vi en feministisk utrikespolitik som erkände jämställdhet som en avgörande fråga för hållbar fred, mänskliga rättigheter och internationell utveckling. Den feministiska utrikespolitiken satte fokus på att stärka kvinnors rättigheter, representation och resurser i konfliktsituationer, något som fick internationellt erkännande och följdes av flera länder som Tyskland, Mexiko och Spanien.

Regeringen har nu valt att avskaffa den feministiska utrikespolitiken, och i stället talar man allmänt om jämställdhet som ett kärnvärde. Trots dessa uttalanden saknas tydliga strategier och prioriteringar för att säkerställa kvinnors deltagande och skydd i internationella insatser. Avsaknaden av en uttalad feministisk utrikespolitik medför risker för att jämställdhetsfrågor får en mer underordnad roll och att Sveriges internationella rykte som en pådrivande

kraft för kvinnors rättigheter urholkas. Samtidigt som andra länder implementerar feministiska utrikespolitiska strategier backar Sverige från en ledande roll i arbetet för kvinnors rättigheter globalt.

Det är avgörande att Sverige tydligt markerar sitt stöd för jämställdhet i alla utrikespolitiska sammanhang, särskilt i konfliktområden där kvinnors säkerhet och rättigheter hotas. Det innebär att regeringen måste fortsätta arbetet med att implementera resolutionerna 1325 och 1820 på ett strategiskt och konsekvent sätt i alla relevanta internationella sammanhang.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga utrikesminister Maria Malmer Stenergard:

Vilka åtgärder avser ministern att vidta för att säkerställa att kvinnors rättigheter, representation och säkerhet prioriteras i Sveriges utrikespolitik, särskilt i konfliktsituationer, och hur avser ministern att agera för att fortsatt strategiskt implementera FN:s resolutioner 1325 och 1820 i internationella fredsprocesser?

.....

Olle Thorell (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch